

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er en genfremsættelse af det den 3. april 1970 fremsatte forslag til toldlov (Folketingstidende 1969-70, sp. 4719). Dette forslag blev undergivet 1. behandling (Folketingstidende, sp. 5215) og henvist til et udvalg, hvis arbejde blev afbrudt ved folketingssamlingens slutning.

Der er foretaget følgende ændringer i lovforslaget: Proceduren for påleggelse af antidumpingtold og udligningstold er ændret, jfr. bemærkningerne til §§ 5-12, morarentesatsen i § 98, stk. 1, er forhøjet, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse, anmærkningerne til visse underpositioner i toldtariffen foreslås ophævet, jfr. afsnit C, bemærkninger til toldtariffen, positionsteksten til pos. 73.37 A. og pos. 73.38 A. er ændret, jfr. bemærkningerne til de pågældende positioner og kap. 90, best. 8, er ophævet, jfr. bemærkningerne til nævnte bestemmelse. Endvidere er der foretaget mindre ændringer i §§ 95, 101 og 132. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser. Herudover er der kun foretaget redaktionelle ændringer i lovforslaget.

De bemærkninger, som ledsagede forslaget ved dets fremsættelse den 3. april 1970, er med de ændringer, som følger af de nævnte ændringer i lovforslaget og de i mellemtiden foretagne ændringer i merværdiafgiftsloven, genoptrykt i det følgende.

A. Almindelige bemærkninger.

Den gældende toldlov — lov nr. 1 af 28. januar 1959 — er med senere ændringer optrykt som lovbekendtgørelse nr. 508 af 25. november 1969. Der henvises til Folketingstidende 1958-59, spalte 410, 653, 1634, 2235 og 2247 samt tillæg A, spalte 593, og tillæg B, spalte 257 og 437, samt tillæg C, spalte 225.

1959-loven medførte navnlig to betydelige reformer. For det første gik man over fra den gamle danske alfabetisk ordnede toldtarif til en tarif bygget op på Bruxellesnomenklaturen, hvis hovedprincip er en opdeling i grupper, hvor beslægtede varer er placeret i samme gruppe. For det andet skete der på toldforvaltningsområdet det, at man samlede de dagældende toldforvaltningsbestemmelser, der var spredt på 14-15 forskellige love i én lov, samt at man i toldloven optog den praksis, der havde udviklet sig under administrationen af den tidligere lovgivning. I 1959-lovens toldforvaltningsbestemmelser findes der dog også enkelte materielretlige nydannelser — f. eks. toldgodtgørelsesbestemmelserne.

Men for så vidt angår de egentlige toldbehandlingsregler, må 1959-loven navnlig anses for at være en værdifuld lovteknisk modernisering. Den gik ikke så vidt som til at foretage væsentlige ændringer i de hidtil gældende toldbehandlingsprocedurer. På toldbehandlingsens område var toldforordningen af 1797 hovedloven indtil 1959, og det er altså toldforordningens toldbehandlingsregler, der med stort set uændret indhold gik over i 1959-loven.

Hovedtrækkene i den gældende toldbehandlingsprocedure er, at transportmidler og varer, der ankommer her til landet, straks kommer under toldkontrol, og at indførte varer, for hvilke tolden og eventuelle afgifter ikke betales straks ved indførelsen, oplægges på toldvæsenets pakhuse eller pladser (statens transitoplæg eller frilagre) eller på private oplag under toldkontrol. De indførte varer bliver ikke stillet til indførerens fri disposition, før tolden af varerne er betalt eller er debiteret indføreren ved varernes tilskrivning til et kreditoplæg, og afgifterne er betalt eller debiteret indføreren ved varernes tilskrivning til et kreditlæger eller ved afgivelse af tilførselsanmeldelse. — Det karakteristiske ved den eksisterende toldbehandling er den nære fysiske forbindelse mellem toldvæsenet på den ene side og indpasserende transportmidler og varer på den anden.

De senere års overvejelser om en modernisering af toldvæsenets arbejdsmetoder har allerede ført til, at en ny fortoldningsprocedure (tarifiering, værdiansættelse m. v.) er taget i anvendelse. Det skete først i København og Padborg. Denne procedure hviler på en udvidet deklarationspligt for varemottagerne, således at behovet for vareundersøgelser formindskes meget væsentligt. De dokumenter, der er nødvendige for gennemførelsen af fortoldningen, indsendes til toldvæsenet, hvorefter toldbehandlingsarbejdet foregår kontinuerligt under anvendelse af moderne kontorteknik og uden publikums nærværelse. Senest 24 timer efter, at toldvæsenet har modtaget fortoldningsbegæringen, får varemottageren meddelelse om, at godset kan frigøres — naturligvis forudsat, at fortoldningsbegæringen og de ledsagende dokumenter er i orden. Den fysiske forbindelse mellem toldvæsenet og vareindførselen er blevet slækket.

Først efter at have fået etableret tilstrækkeligt store toldkammerenheder, har det været muligt at gennemføre denne kontinuerlige og maskinelt prægede arbejdsgang i hele landet. 78 toldkamre i pro-